

«КРОК ДО УКРАЇНИ» – IV МІЖНАРОДНА ЛІТНЯ ШКОЛА УКРАЇНІСТИКИ

У Львові Міжнародний інститут освіти, культури та зв'язків з діаспорою (МІОК) Львівської політехніки провів уже сьому Міжнародну літню школу української мови і культури «Крок до України».

Так історично склалося, що український народ за весь час свого існування постійно перебував під економічним, політичним і національно-культурним гнітом інших держав, особливо – під гнітом Російської імперії. «Дружне крило» Росії намагалось (і досі намагається!) знищити, стерти з історичної карти і пам'яті все те, що робить українців нацією: мову, культуру, традиції, побут.

І допомагала у цьому Росії, певною мірою, ще й сама Україна – відсутністю твердої і послідовної мовної політики впродовж усіх років незалежності. А мова, як відомо, це основа національної культури. А національна культура – основа нації, держави. І якщо цього не розуміла і досі частково не розуміє державна влада України, то це чітко усвідомлюють окремі установи в Україні, як от Міжнародний інститут освіти, культури та зв'язків з діаспорою (МІОК) при Національному університеті «Львівська політехніка».

Саме у МІОКу вже всьоме відбулася Міжнародна літня школа українистики «Крок до України» для іноземців та українців із-за кордону, які виявили щире бажання поринути в україномовне середовище Львова. Впродовж 19 липня – 2 серпня українці з діаспори, студенти українознавчих студій та усі, хто симпатизує Україні і бажає пізнавати її крок за кроком, прибули до Львова на двотижневий курс української мови і культури. Незважаючи на доволі складні політичні обставини, війну на сході України, все ж цьогорічна літня школа, як зауважили її організатори, мала чи не найширшу за всі роки проведення географію учасників: були студенти із Бразилії, Аргентини, Болгарії, Білорусі, Польщі, Хорватії, Чехії, Росії, Німеччини та США. І звісно, були й українці зі сходу України.

Учасники школи мали змогу удосконалити свої знання української мови (а дехто - почати її вивчати) з допомогою кваліфікованих викладачів; знайомитися з українською тисячолітньою історією і відкривати для себе українську культуру, її багатокітні традиції і звичаї; ну і, звичайно, знайти нових друзів та весело і приємно провести час у Львові, адже окрім інтенсивного курсу української мови, слухачі школи побували на екскурсіях, відвідали майстер-класи, поспілкувались із відомими українськими культурно-громадськими діячами тощо.

Традиційно розпочавшись із тесту на визначення рів-

Марія Демчина

Марія Демчина

ня знань української мови, щоденні мовні уроки відбувались у трьох малих групах: початкового (А), середнього (В) та високого (С) рівня. На заняттях викладачам допомагали посібники, розроблені МІОКом, а також певні нестандартні методики, які перетворювали навчальний процес на вельми цікавий і доволі оригінальний процес (як от додаткові

Команда літньої школи МІОКу:

Керівник школи – Ірина Ключковська;

Адміністрування – Андрій Яців, Богдан Сиванич;

Організаційне забезпечення – Любов Литвин, Ярослав Литвин, Марусик Юрій;

Наталія Мартинишин – викладач групи А;

Сиванич – викладач групи В;

Олеся Палінська – викладач групи С.

МІОК було створено у 1992 році з ініціативи Ірини Калинець. Інститут був створений з метою розширення діяльності у сфері співпраці з вищими закладами освіти, зміцнення освітньо-культурних зв'язків з українською діаспорою. МІОК співпрацює з Міністерством освіти і науки України, Міністерством закордонних справ України, Міністерством культури й туризму України, Світовим Конгресом Українців, Європейським Конгресом Українців, Світовою Федерацією Українських Жіночих Організацій, багатьма державними структурами в Україні та українськими громадами у світі.

Літня школа «Крок до України» орієнтована на студентів, науковців, дослідників і всіх, хто зацікавлений у вивченні української мови і культури. У програмі школи – двотижневий інтенсивний курс української мови (50 год.). Після завершення літньої школи учасники отримують сертифікати Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою.

Слухачами літньої школи «Крок до України» можуть бути носії різних мов, з різними базовими знаннями української мови, які досягли 18 років.

матеріали, де кожного дня учасники вивчали тексти народних і сучасних українських пісень тощо). Слухачі школи у процесі навчання тісно спілкувалися між собою (оскільки сам процес навчання передбачає різного роду діалоги та ігри, аби ефективно засвоїти українську мову як іноземну), обмінювалися засвоєним досвідом і думками, жартували, намагалися досягнути значення певних специфічних українських слів та словосполучень (особливо – фразеологізмів), засвоювали основи української граматики. Із задоволенням розповідали про себе і свою країну, ділилися планами на майбутнє, визначали свої життєві пріоритети й цінності (приємно, що сучасна молодь найважливішими цінностями вважає здоров'я, творчу самореалізацію, подорожування, якісну освіту, спорт і здорове харчування та, що найважливіше, – стосунки з рідними і з Богом).

Опісля основної навчальної частини, учасники школи мали щоденну післяобідню культурно-мистецьку програму, яка й допомагала їм пізнавати Україну, зокрема Львів, так би мовити, із середини. Чого тільки тут не було: ознайомчі екскурсії Львовом; лекція про українську вишиванку; знайомство з давніми пам'ятками українського сакрального мистецтва та з пам'ятками народної архітектури і традиційними ремеслами; допрем'єрний показ фільму «Політ золотої мушки» і зустріч з режисером Іваном Кравчишином та перегляд документального фільму «Бонді або повернення Богдана Веселовського»; екскурсія міськими Митрополита Андрея Шептицького у Львові та екскурсія замками і монастирями Львівщини; кулінарні і танцювальні майстер-класи; знайомство з українським національним бойовим мистецтвом – гопаком; зустріч з письменником і громадським діячем Ігорем Калинцем; концерт ретро-музики; участь в історичному фестивалі середньовічної культури «Ту стань!»... Кожен такий захід, за словами учасників, дарував їм масу позитивних емоцій, нових вражень і відкривав перед ними все нові і нові культурно-історичні горизонти України. Та навіть така інтенсивна програма не втамовувала жагу слухачів школи у ще більшому пізнанні України: вони з величезним задоволенням робили прогулянки містом, спілкувалися вже з новими українськими друзями та спільно працювали над інформаційним проектом – газетою «Крок до України», яку презентували у день закриття школи (це спостереження і коментарі, враження і думки, побажання учасників літньої школи).

Звісно, кожен учасник мав свої очікування і сподівання, певну мету, з якою він сюди прибув. Цікава культурно-освітня програма «Кроку» та її добре продумана організація дали свій результат: впродовж двох тижнів у МІОКу панувала тепла дружня атмосфера, уважність і взаємодопо-

мога, бажання навчати і навчатися, здавалося, що іноді розуміли один одного і без слів... І як запевнили самі учасники школи, вони отримали все, чого чекали, і навіть більше: нові знання, цікавих друзів, приємне спілкування, незабутні спогади та побачили справжню Україну, яка відкривалась для них під час майстер-класів, екскурсій і просто під час прогулянок та розмов на вулицях, відчули її тепло і гостинність. Ось якими враженнями поділилися учасники:

«Мені сподобалося у школі. Хороші викладачі, я знайшов багато друзів, планую приїхати наступного року, щоб ще краще вивчити українську мову. Найбільше у Львові мені сподобалася архітектура» (Стойко, Болгарія).

«У Львові було чудово. Я дуже люблю Україну! Люди у вас симпатичні і місто таке гарне. Була можливість спілкування, і це для мене найважливіше» (Магдалена, Польща).

Як зазначила директор МІОКу Ірина Ключковська, цьоголітня літня школа ставила перед собою дуже важливе завдання: пізнай Україну, її мову і культуру сам та розкажи про це своїм друзям, своєму оточенню, своїй країні. Щиро надіємось, що учасники школи зможуть поширювати правдиву і неупереджену інформацію про Україну у країнах свого проживання, і особливо тепер, коли правдиву інформацію про воєнні події в Україні або замовчують, або подають викривлено, недостовірно. Справді, дуже важливо, аби світ мав змогу почути правду про Україну не від її ворогів (від проросійських ЗМІ чи «пропутінських журналістів» у Росії і за кордоном), а від тих, хто її справді любить, розуміє і підтримує не лише в Україні, але й за її межами. Бо як влучно зауважив К. Колін – «інформація – це не другорядний атрибут нашої діяльності, а стратегічно важливий ресурс розвитку суспільства, використання якого дозволяє економити інші види ресурсів – енергетичні, матеріальні та людські». Бо саме через правдиву інформацію про себе, самоутвердження і взаємний, рівноправний діалог з іншими світовими культурами, – розцвітатиме культура українська, формуватиметься нація і вибудовуватиметься саме та вільна і незалежна, омріяна віками Україна.

Свого часу Ліна Костенко зауважила, що ефективне не те, що заперече чуже, а те, що утверджує своє. Що ж, є люди в Україні, які це розуміють і працюють над розвитком та популяризацією українського. Хочемо подякувати МІОКу та усім схожим установам за їх ідею та розвиток, за ту велику справу, яку вони роблять для країни, для кожного з нас. Утверджуємо своє, пропагуємо українське, і тоді не потрібно буде спростовувати чуже і так болісно розплачуватися за свою бездіяльність. Україні потрібна наша спільна праця!

Марія ДЕМЧИНА, Діна ГУРА, Ярина ГРЕЧИН

